

A Fővárosi Ítéltábla a ... igazgatási és jogi osztályvezető által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Ligeti György (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. július 5-én kelt 19.P.22.615/2012/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5.000 (Ötezer) forint fellebbezési költséget.

A le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az alperes által szerkesztett ... internetes oldalon ... napján közzétett "... " című cikkben írtak, valamint az írás főcímében foglaltak miatt a felperes által előterjesztett sajtó-helyreigazítás iránti keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 22.500 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 36.000 forint illetéket a felperes illetékmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

Az ítélet indokolásában ismertette az Alaptörvény Alapvetés fejezetének B) cikk (1) bekezdésében, a Szabadság és felelősség fejezet I. cikkében, valamint a IX. cikkben, a 2010. évi CIV. törvény 4. § (1), (3) bekezdésében, 10. §-ában, 13. §-ában, 12. § (1) bekezdésében, az Európai Emberi Jogi Egyezmény 10. cikk 1-2. pontjában, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 19. cikkében, a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásának II. pontjában, a Ptk.

85. § (1) bekezdésében, a PK 14., 15. számú állásfoglalásban, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB határozatában, valamint a Pp. 3. § (5) bekezdésében, 4. § (1) bekezdésében, 163. § (1), (2), (3) bekezdésében, a 164. § (1) bekezdésében, a 206. § (1) bekezdésében foglaltakat.

Az elsőfokú bíróság a perbeli, "... " főcímmel, "... " alcímmel megjelent perbeli sajtóközleményt a maga egészében vizsgálta, figyelembe véve azt, hogy a közleményt a társadalmi közfelfogás szerint kell megítélni, nem lehet eltekinteni attól, hogy egy bulvár internetes közlésről van szó, amelyre tekintettel az általános közfelfogás a feltűnéskeltésre törekvő címeket a maguk helyén tudja alapvetően értékelni.

Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a közzétett képekből nem vonható le következtetés a képaláírások ellenére sem arra vonatkozóan, hogy ténylegesen meztelenre vetkőzés, vagy erotikus tánclejtés történt volna a helyszínen. A közlemény sem összességében, sem a cím bevonásával nem kelt olyan hamis látszatot, mintha speciális szolgáltatásként ténylegesen sztriptíztáncot adtak volna elő az feleségének.

Utalt arra, hogy a bulvársajtó sajátossága az, hogy jelentéktelen körülményekből hangzatos címek adásával jelentős híreket akarnak kovácsolni.

Sem a címet, sem a cikk egészét nem találta alkalmasnak arra, hogy a felperes megítélését érdemben befolyásolja, a felperes tekintélyét rombolja. Mindemellett a cikk alapvetően közölte a felperes hiteles álláspontját is az eseményekkel kapcsolatosan.

Ezért a kereseti kérelem jogalap hiányában került elutasításra, a perköltség viselésről az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján döntött.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereseti kérelmének megfelelően az alperes helyreigazításra kötelezését. Sérelmezte, hogy több ponton tévedett a bíróság a tényállás megállapításakor, miután az alperes által írt cikkben foglaltakat vette alapul. Így nem az ... 125 éves fennállása alkalmából, hanem a magyarországi ... 125 éves fennállása alkalmából került sor az ünnepségsorozatra, amelynek zárórendezvénye volt az ... családi napja (és nem a születésnapja). A szépségverseny keretében nem egy, hanem két hölgy spontán kiválasztására került sor, ezt az alperes sem vitatta.

Nem tartotta helytállónak a közszereplő és a felperesi intézmény közötti párhuzam felállítását, a felperesi intézmény tekintetében a fokozott kritizálhatóság legfeljebb a nyilvánosság számára szánt tevékenység tekintetében állhat fenn, ott is csak arra tekintettel, hogy a tevékenységét költségvetési forrásból végzi, vagy, hogy a munkáját milyen szakmai színvonalon teljesíti. A belső rendezvényen történeteket nem a nyilvánosság részére szánták.

Álláspontja szerint az alperes kifejezetten tudatában volt annak, hogy amit leírt a címben, illetve a leközölt fotók alatt, az egyszerűen nem igaz, vagyis nem a valóságnak megfelelően tájékoztatta az olvasókat. A cikk egészével, de különösen annak címével olyan hamis látszatot keltett, mintha a rendezvényen sztriptíz előadás történt volna. A cikk címében nem véleménynyilvánítás, hanem tényállítás

történt és ez a tény nem felel meg a valóságnak. A cím alkalmas arra, hogy a jóhírnevet sértse, az értelmezéshez nagyban hozzájárul a cikk szerkesztése is. Nem értett egyet azzal, hogy a bulvársajtó fogásait a társadalom széles rétegeinek tolerálnia kellene, kommenteket idézett annak alátámasztására, hogy a cikk elolvasását követően az olvasók úgy értékelték a történeteket, miszerint a felperes családi napján vetkőző műsor volt látható.

A jóhírnév sérelme akkor is megvalósul, ha a címet - mint tényközlést - az elsőfokú bíróság szerinti véleménynek tekintjük.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont következtetésével és az így meghozott döntésével egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A téves tényállás megállapítására vonatkozó felperesi hivatkozásra vonatkozóan a másodfokú bíróság utal arra, hogy keresetlevelében a felperes maga is akként kérte a helyreigazító közlemény megjelentetését, miszerint "az ... 125 éves fennállása alkalmából" megrendezett rendezvényen semmilyen erotikus tartalmú bemutatóra nem került sor, továbbá a perben sem hivatkozott arra, hogy nem az ... 125 éves fennállása alkalmából, hanem a magyarországi ... 125 éves fennállása alkalmából került sor az ünnepségsorozatra, ezért utólagosan e körben a téves tényállás megállapítást nem sérelmezheti.

Miután a jogvita eldöntése szempontjából annak jelentősége, hogy az ünnepségsorozat zárórendezvénye az ... "családi napja", vagy "születésnap bulija" volt, továbbá a szépségverseny keretében egy vagy két hölgy spontán kiválasztására került-e sor, nem volt, ezért a másodfokú bíróság a tényállást nem tartotta szükségesnek módosítani.

Osztotta az ítéltábla az azt elsőfokú bírósági megállapítást is, miszerint bár a felperesi szervezet önmagában nem közszereplő, de miután költségvetési forrásokból működő és közérdeklődésre számot tartó tevékenységet végző szervezet, a kritikai megnyilvánulásokkal szemben nagyobb türelmet kell tanúsítania még abban az esetben is, ha nem a nyilvánosság számára szánt tevékenységéről van szó.

Egyetértve a felperes hivatkozásával, valóban következetes a bírói gyakorlat abban a kérdésben, hogy a cikkek kiemelt címének önálló hírértéke van, de miután a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a cím vonatkozásában csak akkor van lehetőség a jogsértés megállapítására, ha az adott cím nem áll összhangban az írással. Jelen esetben ez nem állapítható meg, mint ahogy az sem, hogy a perbeli írásnak olyan tartalma lenne, mint amit annak a felperes tulajdonít.

Sem a cikkből, sem a képaláírásokból nem vonható le olyan következtetés, hogy a családi napon ténylegesen meztelenre vetkőzés és bármilyen erotikus tartalommal bíró, ezáltal megbotránkoztatásra alkalmas program lett volna a rendezvényen. Mind a képaláírásokból, mind a felperes kommunikációs igazgatójának a cikkben leközölt nyilatkozatából kitűnik az, hogy a műsorszám egy vidám produkció volt, az abban résztvevő fiatalember félmeztelenül, póló nélkül szerepelt.

Mindezek alapján tehát a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság által kifejtetteket, amely szerint nem volt megállapítható alperesi jogsértésre alapot adó nyilatkozat közzététele.

A PK 12. számú állásfoglalás II. pontja szerint a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni és ha a közlemény a maga egészében és összefüggéseiben megfelel a valóságnak, abban az esetben az egyes - az egészhez képest lényegtelen részletek nem szolgálhatnak alapul a helyreigazításra. A közvélemény tájékoztatása szempontjából nem jelentős, a helyreigazítást kérő személyiségének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések ugyanis nem értékelhetők külön, a közlemény egyéb részeitől függetlenül.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira utalással - helybenhagyta és az alaptalanul fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte az alperes javára ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendeletben foglaltakra figyelemmel határozta meg. A felperes az 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, így a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. §-a alapján a Magyar Állam viseli.

Budapest, 2012. december 11.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő